

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců JUDr. Jarmily Ďáskové a Mgr. Petra Sedláka, v právní věci žalobce **Stardust on-line a. s.**, se sídlem Davídkova 38/533, Praha 8 - Libeň, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, odbor správní, se sídlem Žerotínovo nám, 3/5, 601 82 Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 3. 2012, č. j. JMK 15536/2012, sp. zn. S-JMK 15536/2012 OSP,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru správního ze dne 28. 3. 2012, č. j. JMK 15536/2012, sp. zn. S-JMK 15536/2012 OSP, **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** uhradit žalobci náklady řízení ve výši 3.000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 28.5.2012 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28.3.2012, č.j. JMK 15536/2012, sp.zn. S-JMK 15536/2012 OSP a jemu předcházejícího prvostupňového správního rozhodnutí Městského úřadu Břeclav, odboru ekonomického ze

dne 2.1.2012, č.j. MÚBR 84797/2011 OEK S/81542/2011 OEK, a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Žalobce v žalobě namítal, že žádost o povolení provozování výherních hracích přístrojů byla prvostupňovému správnímu orgánu doručena dne 28.11.2011 a tímto dnem bylo zahájeno řízení. Rozhodnuto o žádosti bylo dne 2.1.2012 a ve věci tak nebylo rozhodnuto bezodkladně, čímž došlo k porušení § 71 správního řádu. Na daný případ se nemůže vztahovat ustanovení § 71 odst. 3 písm. a), b) správního řádu. Správní orgán v jiných případech o žádostech žalobce o povolení provozování výherních hracích přístrojů rozhodl bezodkladně a ani v tomto případě nic nebránilo v bezodkladném rozhodnutí. Pro příklad žalobce poukázal na čtyři předchozí rozhodnutí vydané prvostupňovým správním orgánem ve věci jeho žádostí. V dané věci také nic nebránilo tomu, aby bylo bezodkladně rozhodnuto. Správní orgán měl tak rozhodovat ve smyslu ustanovení § 71 odst. 1 správního řádu. Žalobce vytkl žalovanému, že k jeho odvolací námitce vůbec neuvedl, proč rozhodnutí nebylo vydáno bezodkladně a ani v třicetidenní lhůtě. Kdyby správní orgán dodržel lhůtu uvedenou v ustanovení § 71 odst. 1 správního řádu, musel by zohlednit, že provozování výherních hracích přístrojů by bylo v souladu s právními předpisy, zejména v souladu se zákonem o loteriích a také v souladu s tehdy platnou obecně závaznou vyhláškou města Břeclavi č. 6/11. Žalobce proto namítl, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se stanovenými principy dobré správy, s pravidly stanovenými správním řádem a je nezákonné, neboť vady správního řízení zasahují hmotná práva žalobce.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odmítl všechny uplatněné námitky žalobce, neztotožnil se se žádným žalobním tvrzením a ve shodě s argumentací uvedenou v odůvodnění napadeného rozhodnutí dovodil soulad svého rozhodnutí se zákonem. Podle názoru žalovaného obecně závazná vyhláška č. 6/2011 nedávala správnímu orgánu jinou možnost rozhodnutí. Žalovaný proto navrhl zamítnutí žaloby.

V replice ze dne 20.7.2012 žalobce setrval na svém stanovisku s tím, že postup správního orgánu byl v rozporu s ustanovením § 71 správního řádu.

Poté Krajský soud v Brně přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) a rozhodl o žalobě, aniž nařizoval jednání, za splnění podmínek vyplývajících z ustanovení § 51 odst. 1, 2 s.ř.s., poté, kdy účastníci řízení s takovým postupem vyslovili souhlas.

Žaloba je důvodná.

Spor mezi účastníky řízení je veden v rovině právní, přičemž skutkové okolnosti sporné nejsou, vyplývají jak z odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného tak i z procesních podání účastníků řízení.

Zásadní žalobní námitky soustředil žalobce proti procesnímu postupu prvostupňového správního orgánu a posléze žalovaného, který nezákonný postup v odvolacím řízení potvrdil. Především žalobce poukazoval na porušení ustanovení § 71 odst. 1 správního řádu, neboť

o jeho žádosti nebylo rozhodnuto správním orgánem prvního stupně bezodkladně. Vzneseným žalobním námitkám soud plně přisvědčil.

Podle ustanovení § 6 správního řádu má správní orgán povinnost vyřizovat věci bez zbytečných průtahů v zákonem stanovené lhůtě nebo ve lhůtě přiměřené povaze věci, není-li lhůta zákonem stanovena.

Podle ustanovení § 71 odst. 1 správního řádu je správní orgán povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu.

Podle ustanovení § 71 odst. 3 správního řádu platí, že pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30-ti dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba a) až 30-ti dnů, jestliže je zapotřebí nařídít ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhlášku osobám, jímž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvlášť složitý případ, b) nutná k provedení dožadání podle § 13 odst. 3, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.

Podstatou projednávané věci je posouzení, zda byl správní orgán, jemuž byla doručena žádost žalobce o provozování výherních hracích automatů (dne 28.11.2011), povinen vydat rozhodnutí o této žádosti bez zbytečného odkladu, nebo v jiné lhůtě. Zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, lhůtu pro vydání rozhodnutí samostatně neupravuje, v ustanovení § 18 odst. 6 pouze stanoví podmínku předchozího zaplacení správního poplatku pro vydání povolení. Není-li lhůta k vydání rozhodnutí tímto zákonem stanovena, je nutno vycházet z právní úpravy o běhu lhůt pro vydání rozhodnutí, jak jsou uvedeny ve správním řádu. Prvostupňový správní orgán rozhodující o žádosti žalobce byl tak povinen respektovat v dané věci ustanovení § 71 správního řádu a vydat rozhodnutí ve lhůtě zde uvedené, nejdříve však po zaplacení správního poplatku. Jak vyplývá z ustanovení § 71 odst. 1 správního řádu, byl správní orgán povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu, na což žalobce důvodně poukazuje.

Obsahově stejnou námitku uplatnil žalobce v rámci odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí poukázal na ustanovení § 6 správního řádu a odvolací námitku neshledal důvodnou s tím, že správní orgán postupoval v souladu se správním řádem, a vydal rozhodnutí v zákonné lhůtě s použitím ustanovení § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu, přičemž o ochranu před nečinností správního orgánu prvního stupně žalobce nepožádal.

Ze shora citované právní úpravy vyplývá, že správní orgán je povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu a v případě, že bezodkladné vydání rozhodnutí není možné nastupuje další, 30-ti denní lhůta od zahájení řízení s možným prodloužením ve smyslu citovaného ustanovení § 71 odst. 3 správního řádu. V dané věci měl prvostupňový správní orgán tedy povinnost vydat rozhodnutí o předmětné žádosti ve lhůtě upravené v ustanovení § 71 odst. 1 správního řádu tedy bez zbytečného odkladu, což se nestalo.

Pokud prvostupňový správní orgán vydal své rozhodnutí ve lhůtě stanovené v § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu, jak se konstatuje v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, pak takový postup není nijak odůvodněn a není ani zjištělné proč v tomto případě nebylo nutno splnit podmínku nemožnosti vydat požadované rozhodnutí bezodkladně. Žalobci nutno přisvědčit, že z hlediska běhu lhůty mělo rozhodování prvostupňového správního orgánu po lhůtě uvedené v § 71 odst. 1 správního řádu naprosto zásadní vliv na výrok rozhodnutí, neboť v mezidobí po podání žádosti žalobce do doby rozhodnutí prvostupňového správního orgánu nabyla účinnosti obecně závazná vyhláška města Břeclavi, která tvořila důvod pro zamítnutí žádosti žalobce o povolení provozu výherních hracích přístrojů. Otázka, zda došlo k porušení ustanovení § 71 odst. 1 správního řádu má v dané věci podstatný vliv na posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí žalovaného i předchozího prvostupňového správního rozhodnutí, neboť je třeba dále ve věci zvážit, zda byly splněny podmínky požadavků zákonnosti správních rozhodnutí ve smyslu obecně platných zásad platících při rozhodování správních orgánů, tedy zda je možno konstatovat, že napadená správní rozhodnutí z hlediska zákonnosti obstojí. Odvolací námitkou spočívající v porušení § 71 odst. 1 správního řádu se však žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí nezabýval, stejně tak se otázkou lhůty pro vydání rozhodnutí nezabýval ani prvostupňový správní orgán. Argumentace žalovaného odkazující na splnění lhůty pro vydání rozhodnutí s odkazem na ustanovení § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu je zcela nedostatečná, stejně jako odkaz na možný podnět žalobce podle ustanovení § 80 správního řádu s tím, že požadavek na ochranu před nečinností prvostupňového správního orgánu žalobce nevznsl. Zda v dané věci došlo ke zbytečnému odkladu či nikoliv, nelze seznat z odůvodnění správních rozhodnutí ani z obsahu připojeného správního spisu. Odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného je tak nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů spočívajících v absenci posouzení zda došlo či nedošlo v dané věci k vydání prvostupňového správního rozhodnutí bez zbytečného odkladu.

Právní závěr soudu je v souladu s dosavadní judikaturou správních soudů, srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12.8.2010, č.j. 9 Afs 20/2010-74 dostupný na www.nssoud.cz.

V dalším řízení žalovaný vytčenou vadu napraví – bude se zabývat důvodností odvolací námitky spočívající v tvrzení, že prvostupňové správní rozhodnutí nebylo vydáno bez zbytečného odkladu. Teprve po zhodnocení toho zda došlo k porušení § 71 odst. 1 správního řádu je možno přistoupit k hodnocení dalších námitek uplatněných žalobcem. Povinnost přezkoumat napadené prvostupňové správní rozhodnutí v rozsahu námitek uplatněných v odvolání vyplývá pro žalovaného z ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu.

Soud proto zrušil napadené rozhodnutí žalovaného pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.) a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Podle ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s. je právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku v dalším řízení správní orgán vázán.

Výrok o náhradě nákladů řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož úspěšnému žalobci přísluší právo na náhradu nákladů řízení spočívající v zaplacení soudního poplatku za podání žaloby ve výši 3.000 Kč, které je žalovaný povinen uhradit žalobci v soudem stanovené třicetidenní lhůtě.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 8. ledna 2014

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu